

Domino 4

ZS VELKOMORAVSKÁ

uvádza

2. číslo X. ročníka

časopisu

DOMINO 4

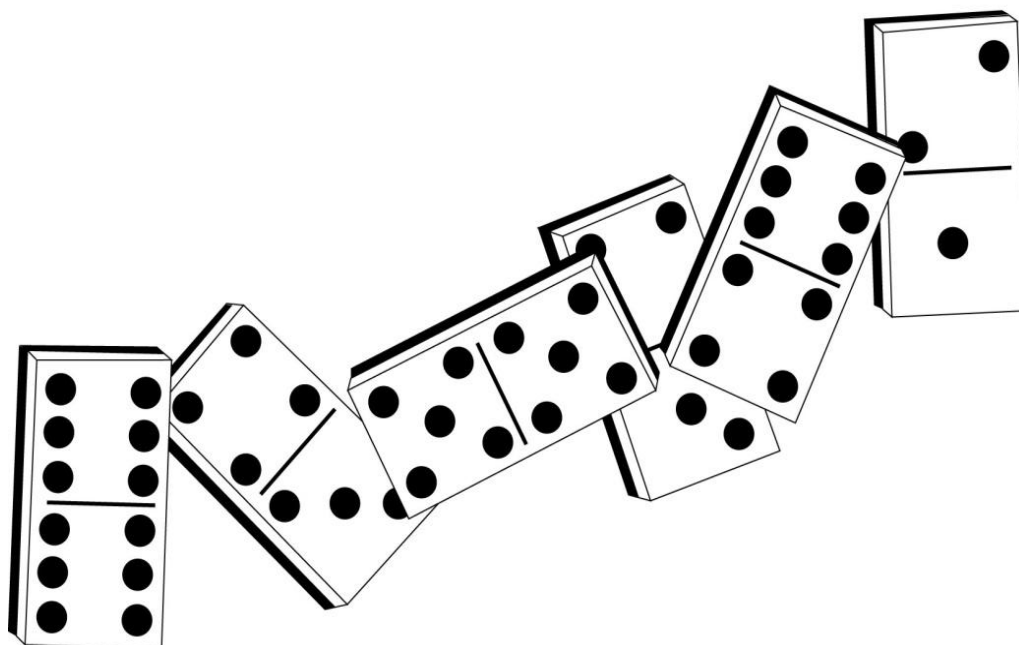
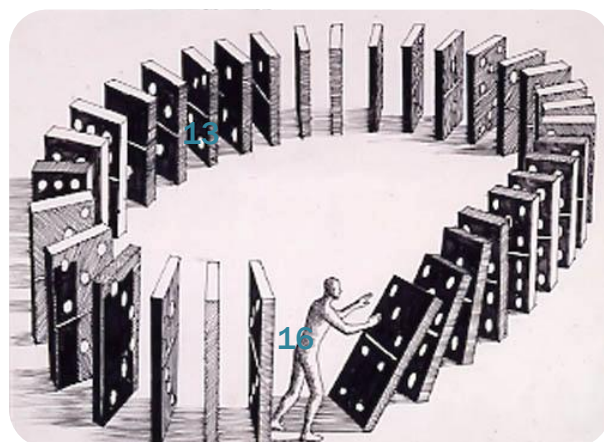

<http://zsvlkomoravska.edupage.org>

Obsah

Úvodník	3
Školské novin(k)y	4 - 5
Rozhovor s pánom učiteľom Nebusom	6 - 7
Jarné prázdniny vo Vysokých Tatrách	8 - 9
Rozhovor s Markom Daňom	10 - 12
Stretnutie s Martou Hlušíkovou	13
Ľudia a voda	14
Stretnutie bývalých zamestnancov	15 - 16
ŠKD – Týždeň dopravnej výchovy	17
Školská jedáleň	18
Svet, v ktorom by som chcel vyrastať	19
Výtvarný krúžok	20
Tvorivý kútik	21
Výtvarné práce	22
Zabavte sa	23
Zasmejte sa	24

Milí čitatelia!

Ani sme sa nenazdali a školský rok sa nám pomaly blíži k svojmu záveru. Tešia sa malí i veľkí.

Rozhodne môžeme skonštatovať, že to bol veľmi úspešný rok, bohatý na množstvo nových zážitkov, školských akcií, úspechov i mimoškolských aktivít. A nás veľmi teší, že sme pri mnohých z nich mohli byť a aspoň prostredníctvom nášho časopisu vám niektoré z nich priblížiť.

Naša redakčná rada sa v druhom polroku rozrástla, čo nás veľmi teší a veľmi radi uvítame i ďalších nových členov, ktorí majú záujem o dianie v škole i mimo nej a radi o tom poinformujú svojich spolužiakov. Takže ak radi píšete, kreslíte, fotíte či len tak klebetíte, v budúcom školskom roku ste v našich radoch vítaní ;-)!!!

Ešte pred tým, ako sa začítate do ďalších riadkov, chceme vám všetkým zaželať nádherné prázdniny plné oddychu, nových zážitkov, splnených želaní a túžob. Veríme, že sa o mnohé z nich podelíte aj prostredníctvom nášho časopisu! Naším deviatakom želáme úspešný štart v novom pôsobisku a veríme, že našej škole budú robiť len dobré meno! Na všetkých ostatných a najmä na nových prváčikov sa tešíme v budúcom školskom roku!

Teraz Vám už prajeme príjemnú zábavu pri čítaní nášho časopisu !

VAŠA REDAKCIA

Redakčná rada:

Šéfredaktor: PaedDr. Denisa Klozíková

Členovia: Fatima Rendeková, 8.A

Katarína Dovinová, 6.C

Janka Kňazovčíková, 6.C

Sabina Chlebanová, 9.A

Katarína Kuchárová, 9.A

22.apríla žiaci 5.C triedy navštívili hasičskú stanicu v Trenčíne. Dozvedeli sa ako správne nahlásiť požiar či inú udalosť, oboznámili sa s hasičskou technikou. Tiež si vyskúšali ochranné oblečenie aj rôzne pomôcky.

"Zem nepatrí človeku, človek patrí Zemi - my sme súčasťou Zeme a Zem je súčasťou nás." Deň Zeme si 22.apríla pripomínajú ľudia na celom svete od roku 1970. Prírodné zdroje, ktoré nám Zem poskytuje, nie sú nevyčerpatel'né. Je potrebné ich chrániť aj pre ďalšie generácie.

Okresné kolo súťaže v interpretácii slovenských ľudových piesní Slávik Slovenska sa tento rok konalo dňa 5. 5. 2015. Z našej školy sa ho zúčastnili Soňa Bellová z 3.C a Barbora Horňáková z 8.C.

Školské novin(k)y

Dňa 18. mája 2015 sa žiaci 9. ročníka spolu so svojimi vyučujúcimi zúčastnili zahraničnej dejepisnej exkurzie do susedného Poľska, kde navštívili mesto Osvienčim a Krakov. Poobede sme navštívili hlavný cieľ našej exkurzie - koncentračný tábor Auschwitz-Birkenau.

Dňa 19.5.2015 sa žiaci troch tried 6. ročníka zúčastnili regionálnej dejepisnej exkurzie v Trenčianskom kraji. Prvé miesto, ktoré žiaci navštívili, bola obec Haluzice. Ďalšou zastávkou bol Čachtický hrad, ktorý stojí na vápencovo-dolomitickom vrchu v Čachtickom kraje. A potom Podolie, Očkov a Ducové.

Pripravili: Katarína Kuchárova a Sabina Chlebanová, 9.A

Dňa 21.05.2015 deti 1.oddelenia Školského klubu detí navštívili Verejnú knižnicu Michala Rešetku. Pracovníčky knižnice deti oboznámili s fungovaním pobočky na Hasičskej ulici, ktorá je orientovaná na detského čitateľa.

Dňa 22.mája si spoločnosť na ochranu dravých vtákov ZAYFERUS z Českej republiky pripravila pre žiakov našej školy zaujímavú akciu - letové ukážky dravcov. Žiaci si mohli zblízka obzrieť dravcov, vyskytujúcich sa na našom území.

V dňoch 24. 5. - 29. 5. 2015 sa žiaci 4.ročníka zúčastnili školy v prírode na Orave. Navštívili Oravský hrad a očarila ich krásna príroda a skvelí animátori so skvelým programom.

Dňa 27. mája 2015 mali žiaci našej školy (6.A, 6.B, 7.B) možnosť poprezerat' si miesto pokoja, harmónie, krásnej prírody a tradície- Dedinku remesiel Abeland. Je to rodinný ranč v srdci Malých Karpát. Vytvára pútavý program pre deti i dospelých.

Dňa 28.5.2015 sa žiaci 8.B triedy zúčastnili exkurzie v Lednických Rovniach, kde sídli Stredná odborná škola sklárska, ktorá poskytuje odborné a umelecké vzdelávanie v sklárskom priemysle.

V krásnom prostredí v tesnej blízkosti Neziderského jazera leží najväčší zábavný park v Rakúsku. Jeho návšteva sa už v našej škole stala každoročnou tradíciou a tak sa v utorok 9.6. 2015 žiaci 5.ročníka spolu so svojimi triednymi učiteľkami a pani učiteľkou Mgr. Alicou Suchou vybrali na toto čarovné miesto. Atraktív je veľa a tú svoju si tu určite našlo každé dieťa i pani učiteľky.

Dňa 29. mája 2015 sa deti 3. oddelenia pani vychovávateľky Rozborovej zúčastnili akcie k MDD pri OD Prior. Deti boli rozdelené do 2 skupín. Jedna skupina maľovala pred OD Prior, a druhá skupina v obchodnom dome.

Dňa 4. 6. 2015 sa v Dubnici nad Váhom uskutočnilo Krajské kolo v atletike základných škôl. Našu školu reprezentovala Pavlína Podoláková z 6. C triedy. Svojím výkonom 148 cm obsadila krásne druhé miesto.

A na záver ešte zopár fotiek z ostatných školských akcií

Rozhovor s pánom učiteľom Nebusom

V našej škole je mnoho obľúbených učiteľov a určite budete so mnou súhlasiť, že jedným z najobľúbenejších učiteľov je pán učiteľ Nebus. V našom krátkom rozhovore sa možno dozviete aj veci, ktoré ste o ňom doteraz netušili ;-).

Čo robíte vo voľnom čase?

Vo voľnom čase chodím so synom na ryby – v lete – a chodím ešte aj športovať, čiže jedenkrát do týždňa „basket“. Basketbal hrávam s takou partiou - keď sme boli mladí , tak sme chodili hrať basketbal a to nám stále zostalo.

Čo je pre Vás lepšie: byť zástupcom alebo „bežným“ učiteľom?

Všetko má svoje výhody a nevýhody. Asi tak by sme to uzavreli.

Chýba vám triednictvo?

To áno. To mi chýba.

Máte nejaké domáce zvieratko (napr. mačky, psy, škrečka...)?

Áno, moje detičky si vydobyli , máme totiž mačky, 2 rybičky a toľ nedávno sme mali aj morské prasa, ktoré všetci členovia mojej rodiny - okrem mňa - oplakali, keď zomrelo .

Čo Vás najviac rozčúli na žiakoch?

Drzosť. Drzosť ma najviac vytáča. Keď je niekto drzý.

Vieme, že vaša žena pracuje v knižnici. Čítate aj vy, ak áno , tak čo?

Nečítam tak veľa ako by som mal, ale niekedy manželka donesie, teda ona nosí knižky stále, a niekedy si aj ja niečo z toho povyberám, napríklad: Ako storočný starček vyšiel von z okna a zmizol... A takéto, celkom zaujímavé

knihy, niektoré sa mi páčia, takéto knižky prečítam za jeden deň a potom zase chvíľu nečítam.

Čím ste chceli byť keď ste boli malý, a prečo ste práve učiteľom?

Ja som chcel byť hasičom, bola taká kreslená rozprávka O Mráčikovi hasičovi... Sa mi zdá... Chcel som byť teda hasičom.

A prečo ste práve učiteľom?

To tak postupne vyplynulo zo situácie. Keď som sa rozhodoval, na akú školu pôjdem, tak som si vybral Nitru a potom to už išlo.

Čo si myslíte o žiakoch našej školy?

Žiaci celkovo sú podľa mňa dosť rozumní, takí uvedomelí, ale čo sa týka povahových vlastností, tak si myslím, že medzi žiakmi začína vládnuť arogancia, drzosť a egoizmus. Ale čo sa týka vedomostí si myslím že sú veľmi rozumní .

Zaviedli by ste uniformy?

Áno, jednoznačne áno. Keby to bolo v mojej moci, ale to nie je.

A prečo by ste tak urobili?

Ďakujeme pánu učiteľovi za rozhovor ☺!

Pretože škola by malo byť miesto, kde sa nesúťaží podľa pásikov na tričkách alebo podľa rôznych módných značiek, ale malo by to byť miesto, kde sa súťaží vo vedomostiach a nie v tom, ako mám bohatých rodičov! Takže jednoznačne áno, ale myslím si, že na Slovensku to tak skoro, žiaľ, nebude.

Aké by ste zaviedli zmeny?

Zmeny.... Ale tá otázka je podľa mňa na vás. Je tu schránka, ktorú čítam a tam najčastejšie zmeny, ktoré navrhujú žiaci sú: free wi-fi (jednoznačne dominuje), niektorí žiaci nesúhlasia s niektorými učiteľmi, aj to tam je dosť často. A s ich vyučovacími metódami, a potom ešte také drobnosti... Obiehanie sa na obede, obedové rady a takéto drobnosti. To je otázka na vás, čiže ja tú schránku pravidelne čítam, aj dokonca pán riaditeľ ju číta po mne. Ja keď ju vyberiem, tak ju čítam, takže určite keď sa tam objaví niečo nové, čo môžeme nejakým spôsobom realizovať, tak sa o to pokúsime.

Katarína Dovinová, 6.C

JARNÉ PRÁZDNINY VO VYSOKÝCH TATRÁCH

Prinášame vám malé ochladenie v týchto horúcich letných dňoch – spomienku na zasnežené Tatry. V predchádzajúcom čísle sme vám priniesli zopár tipov na efektívne využitie voľného času a sme veľmi radi, že sme vás inšpirovali ☺! O svojom výlete do Vysokých Tatier nám porozprával Filip Jakubek z 5.B.

Zimné prázdniny ubehli veľmi rýchlo. Prečítal som pár pekných kníh a už bol koniec prázdnin, a ja som vlastne ani nebol nikde s rodičmi na výlete. Asi to bude tým, že otec mal veľa práce. Šanca na dobrý výlet je, veď onedlho sú jarné prázdniny! Ja by som sa rád išiel pozrieť na naše veľhory, ktoré sme prednedávnom preberali aj na geografii. Raz večer som prišiel za rodičmi do obývačky a spýtal sa: „ Čo keby sme cez jarné prázdniny niekam vypadli? “ Rozhodnutie padlo na Vysoké Tatry, ktoré však bývajú cez jarné prázdniny plne obsadené. Veril som však, že

otec určite ubytovanie nájde, on je v tom expert a mama zase pobalí všetky veci a ja sa môžem tešiť na ničnerobenie.

Čas aj dni ubiehali a ja som chodil za otcom každý deň s otázkami, či už našiel ubytovanie, kedy pôjdeme? Posledný školský deň pred prázdninami som prišiel domov a otec vraví: „V stredu odchádzame, našiel som ubytovanie, môžeš si zobrať kamaráta, máme ešte voľnú posteľ na izbe.“ Veľmi som sa potešil! Kamaráta som nezohnal, ale super kamarátku - spolužiačku Sofiu.

Ako každý vie, cesta do Tatier je dlhá a tak sme museli so Sofiou

vymyslieť, ako si skrátiť čas.

Rozprávali sme sa, pozorovali

prírodu a hrali rôzne hry, až kým sme neuvideli krásne zasnežené Vysoké Tatry a našu dedinu, kde sme boli ubytovaní.

Po príchode do penziónu sme nechali mamu, aby nám všetko povybalovala a my sme sa išli sánkovať na Hrebienok. Je tam krásna 2,6 km dlhá sánkarská dráha, na ktorú sa dostanete pozemnou lanovkou zo Starého Smokovca. Na vrchole bola nádherná ľadová výzdoba, ktorú sme si museli pozrieť a samozrejme aj chytiť.

Už skoro za tmy sme sa unavení a hladní vrátili na izbu a rozmýšľali, čo budeme robiť zajtra.

Otec zahlásil: „Zajtra bude krásne, ideme na Lomnický štít.“ Štart lanovky na Lomnický štít začína v Tatranskej Lomnici a na vrchol musíme

3 - krát prestupovať. Lomnický štít je najvyššie miesto na Slovensku - 2632m.n.m., až na samý vrchol Vás vyvezie malá červená lanovka, kde sme sa všetci tlačili ako sardinky. Ja som mal však šťastie, sedel som cestou hore aj dole. Výhľad bol krásny, všade naokolo zasnežené tatranské štíty. Na vrchole sme mohli zostať 50 minút. Tak sme sa tam prechádzali, pozerali a nakoniec sme neodolali malému koláčiku.

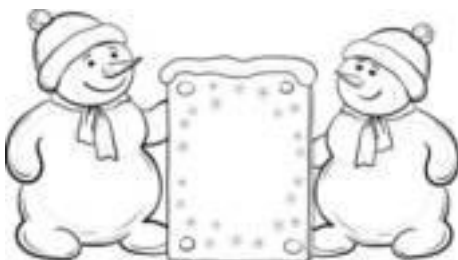
Cestou dolu sme sa zdržali na Skalnatom plese, ktoré bolo zamrznuté a snehu na ňom toľko, že sme sa prebárali až po pás. Po dobrom, chutnom obede a poobedňajšom oddychu spojeného s čítaním knihy sme sa so Sofiou rozhodli, že by sme mohli navrhnúť rodičom, aby sme večer išli pozrieť do

Popradu. Plán však bol úplne iný! Nie prechádzka po Poprade, ale návšteva obchodného domu Max a kúpa novej knihy v Panta Rhei! Plán vyšiel na 100%, knihy sme si kúpili a tešili sme sa na nočné čítanie.

Ráno sa nám veľmi ťažko vstávalo pretože sme čítali do neskorej noci. Po výdatných raňajkách sme sa išli sánkovať na Hrebienok. Lanovka nás vyviezla na Hrebienok a odtiaľ sme sa už len púšťali dole. Takto sme to zopakovali viackrát a ani nevieme, ako a ubehli 4 hodiny parádnej sánkovačky. Večer sme boli taký unavení, že ani neviem ako sme zaspali. Ráno sme zbalili všetky veci do auta a cestou sme sa zastavili pozrieť sa na Štrbské pleso, ktoré bolo zamrznuté a veľa ľudí sa po ňom prechádzalo krížom-krážom.

Samozrejme sme si nezabudli ani lopáre, ktoré sme ešte poslednýkrát využili na sánkovanie. Cestou sme sa zastavili v miestnej kolibe, aby sme doplnili hladné bruchá doplna a vydržali až domov.

Jarné prázdniny nám vyšli, počasie sme mali super a zážitkov ešte viac. Na tie sa nezabúda! Naše Slovensko je veľmi krásne! Dúfam, že nabudúce pôjdeme niekam inam na skvelé jarné prázdniny.

Rozhovor s Markom Daňom

Slovensko je hokejová krajina a naše mesto žije hokejom snáď odjakživa. Kto by nepoznal mladého hokejového útočníka Marka Daňa? Prinášame vám krátky rozhovor s našim úspešným reprezentantom.

1. Ako hodnotíš výkon nášho mužstva na MS 2015?

Tak, ťažko sa to hodnotí, keďže sme ten cieľ nespĺnili, ale myslím že sme hrali dobre, lebo zápasy boli náročné, ale sme spokojní s tým, že sme splnili ten cieľ, že ideme na olympiádu.

2. Si spokojný s výsledkom?

Tak ako som povedal, ten výsledok nie je podľa očakávania, je to určite sklamanie, ale taký je hokej a nie každý deň sa darí.

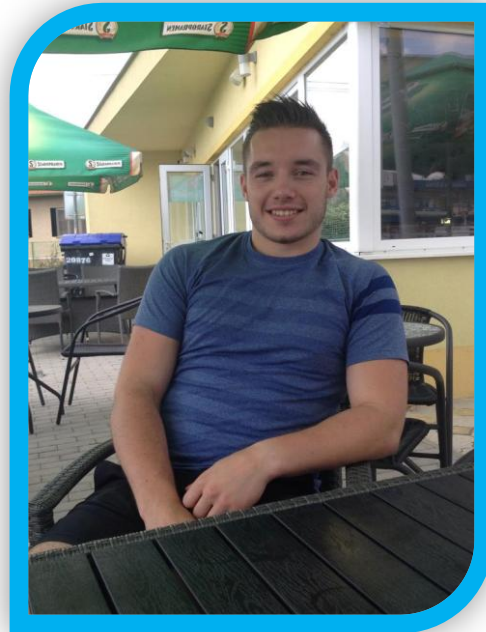
3. Čakal si, že ťa tréner vyberie na MS?

V podstate, počas sezóny sme boli v kontakte, keď ma zavolali naspäť do Columbusu a tak začalo sa mi trochu viac dariť a tak ma zavolali, či by som bol ochotný prísť a ja som povedal, že s radosťou prídem, ak budem mať ukončenú sezónu s Columbusom. Vždy je pre mňa česť reprezentovať Slovensko.

4. Aké boli tvoje očakávanie? Myslíš si, že sme mali na viac?

Tak samozrejme, chceli sme postúpiť zo skupiny a ísť ďalej, kde už by to bolo vlastne o tom jednom zápase, ale nevyšlo nám to a neviem, je to sklamanie. Neviem, čo k tomu povedať, takže tak.

5. Rozumel si si s ostatnými hráčmi z mužstva, keďže si bol jeden z najmladších?

Áno, tá partia tam bola dobrá a skoro všetkých chalanov som tam poznal, bolo tam pár výnimiek, s ktorými som sa nestretol v jednom mužstve, ale boli sme dobrá partia a bolo to super, len škoda toho výsledku.

6. Si sklamaný, že ani jeden z tvojich tímov nevyhral Stanley Cup?

Tak v podstate, Columbus bol minulý rok prvýkrát v Play Off po veľmi dlhej dobe, takže to bol pre nich úspech. Snažili sme sa, ale veľa hráčov v mužstve bolo zranených, tak potom sa nám nepodarilo postúpiť do Play Off. Na Farme sme si to sami pokazili, keďže brankár sa nám zranil tiež, takže sme padli z prvého miesta na to posledné a nakoniec sme sa nedostali do Play Off, takže sklamanie je to určite.

7. Ako si vychádzaš so spoluhráčmi, či už zo Springfieldu alebo z Columbusu?

Všade sú to super chalani a v obidvoch kluboch sme mali super partiu. Ja s nimi nemám problém, fakt mi pomáhali, hlavne čo sa týka angličtiny, lebo s tou som mal menší problém, ale zlepšilo sa to.

8. Vyhovuje ti tím, v ktorom hráš?

Tak, pre mňa je to super, že ma draftoval tím, ktorý nie je jeden z tých najslávnejších, ktoré každý rok rozmýšľajú nad Play Off a majú hviezdami nabitú družstvá. Ja som rád, že som v tíme, kde sú mladí chalani, mladí hráči a som rád, že som dostal tú šancu a pre mňa je to super, že som mal šťastie na tím, ktorý si ma vybral.

9. Budeš ešte budúci rok hrať na Farme?

Ťažko povedať, ako sa mi podarí odohrať sezónu v hlavnom mužstve, to je ešte ďaleko a teraz treba urobiť dobrú letnú prípravu a potom zabojsovať o to miesto v tom kempe.

10. Chcel by si si niekedy zahrať po boku hokejových hviezd ako napríklad Crosby?

Ťažko povedať, kam ma hokej zavedie, ale určite by to boli cenné skúsenosti. My tam máme skvelých chalanov v našom mužstve, niektorí tam majú odohratých viac ako 1000 zápasov, takí sú, dá sa povedať legendy, ale určite by bolo príjemné hrať s Crosbom v jednom mužstve, ale momentálne je môj tím Columbus a na to sa teraz sústredím.

11. Prečo máš na drese práve číslo 56? Prinieslo ti šťastie?

Bolo to v podstate číslo, ktoré mi prideliť v kempe, ja som si ho nevyberal, také mi prišlo. Ale je to sranda, že keď sa s tými číslami nejakú pohrá, tak mi z toho vyjde, že $5+6$ je 11 a 5×6 je 30, čo je 30.11 a to je dátum môjho narodenia, takže také sranda celkom 😊.

12. Od koho cítiš najväčšiu podporu, vďaka ktorej všetko zvládaš?

Samozrejme rodičia, tí sú pre mňa najviac, boli pri mne už pri hokejovom zrode, takže som im vďačný hlavne za to, kde som, takže otec s mamou.

13. Máš priateľku?

Nemám. Nemám priateľku, som single 😊.

14. Máš nejaké domáce zvieratá? Ak áno, aké?

Mám 3 psov, trhačov. Dvoch kokeršpanielov a jedného z útulku, taký guláš. Takže s nimi aj spávam, každý večer, keď som doma v jednej posteli.

15. Ako si vychádzaš so svojimi súrodencami?

Ja som bol jedináčik, moji rodičia sú rozvedení a otec ma teraz s priateľkou jeden a pol ročnú dcéru, čiže mám nevlastnú sestru. Je to sranda, že mám také malú sestričku, ktorú môžem chodiť von kočikovať, je to také príjemné.

16. Aká je tvoja obľúbená farba?

V podstate modrá, červená.. Asi tie 2.

17. Aké je tvoje obľúbené jedlo?

Všetko, čo navarí mama, halušky, ale samozrejme aj rezeň so šalátom.

18. Akú hudbu počúvaš?

Ja počúvam všetko. V podstate, v tej kabíne si ťažko vyberieš, lebo tam stále niekto iný niečo pustí, takže už som si zvykol na všetko. Rock, techno a najnovšie country, takže nemám problém s ničím.

19. Aký šport máš rád okrem hokeja?

Tenis, futbal. Tenis je taký relax pre mňa cez leto, takže si chodím zahrať a v Amerike som minulý rok začal s golfom, takže to ma chytilo. Aj futbal chodím hrať, aj tenis.

20. Aký je tvoj obľúbený film alebo seriál?

Filmov je veľmi veľa, nemám žiadny najobľúbenejší ale seriál How I meet your mother, to bolo moje, to som celé pozeral a teraz treba nájsť niečo nové.

21. Akú školu si vyštudoval?

Maturitu mám, bol som na športovom gymplí v Trenčíne a na základnú som chodil na sedmičku na Sihoť, tam som bol v hokejovej triede.

22. Ktorý bol tvoj obľúbený predmet a ktorý si naopak nemal rád?

Obľúbený určite telocvik, ale aj biológia bola zaujímavá a nemal som rád fyziku a chémiu.

23. Ako si sa učil? Zvládal si to popri tréningoch?

Bolo to náročnejšie, ale ja som bol vždy dobrý žiak, nemal som nejaké problémy. Na tej základnej škole som mal samé jednotky a na gymplí sa to zhoršilo tým, že som začal viac hrať za mužov, takže som toho času nemal veľa, ale na trojku som to dal, takže to bolo dobré.

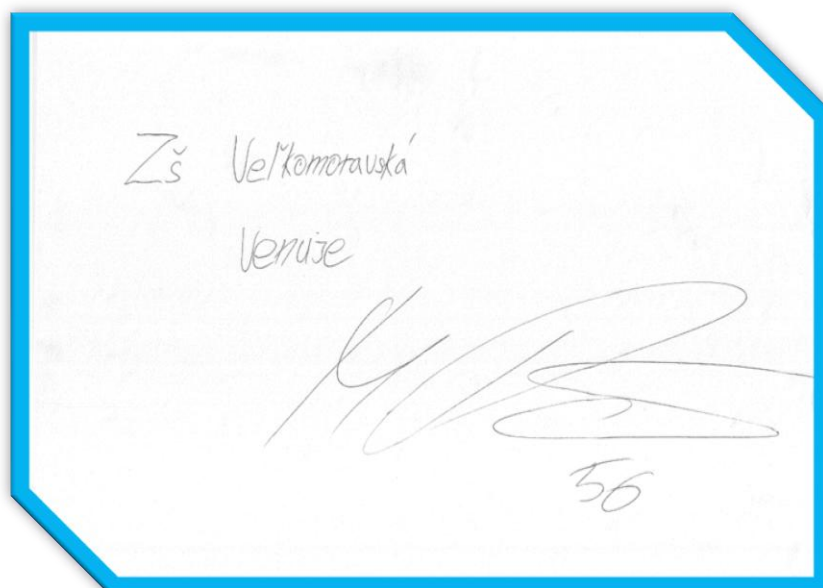
24. Aké jazyky si sa učil?

Angličtinu a ruštinu. Tá ruština bola veľmi zaujímavá, lebo nie každý sa učil po rusky.

25. Čomu by si sa chcel venovať, keby ti to nevyšlo s hokejom?

Tak ja dúfam, že to vyjde s tým hokejom, zatiaľ mám k tomu dobre našliapnuté a dúfam, že to bude takto pokračovať a pravdupovediac, zatiaľ som sa nad tým ešte nezamýšľal, čo by som mohol robiť. Takže verím, že ma ten hokej bude dlho živiť.

Ďakujeme za rozhovor! Sabina Chlebanová a Katarína Kucharová,
9.A ☺

Stretnutie s Martou Hlušíkovou

Žiaci 3. a 4. ročníka mali 10. júna 2015 výnimočný deň – streli sa so známou slovenskou spisovateľkou a pedagogičkou Martou Hlušíkovou, ktorej ukážky z literárnych diel nájdeme aj v učebniciach literatúry. Pani Hlušíková navštívila našu školu už niekoľkokrát, veď je „naša“! Narodila sa síce v Leopoldove, no detstvo strávila v Trenčíne, v meste pod hradom Matúša Čáka. Tu navštevovala základnú a strednú všeobecnovzdelávaciu školu (dnešné

Gymnázium Ľ.Štúra). Na našu školu si zaspomínala takto: „Základná škola Za mostami, ako našu „odeváčku“ zédešku volali, mala veľa výborných učiteľov: pani učiteľka Vašíčková ma naučila systém poznámkovania. Vydžral mi dodnes.

Pán učiteľ Sýkorčin bol vynikajúci výtvarník, nedalo sa nenavštevovať jeho výtvarný krúžok. Získali sme pre našu školu plno ocenení. Prísny pán učiteľ Bende síce mlátil zlých žiakov sláčkikom po hlave, ale ja som rada chodila do jeho speváckeho zboru. To, čo nás naučil, sa

nedá zabudnúť. Môj triedny učiteľ v deviatom ročníku, pán Zubček, nám medzi riadkami dával rozumy, ktoré sa vtedy zišli – veď sa písal rok 1968...“

Okrem tvorby odbornej literatúry sa venuje aj tvorbe pre deti. Určite mnohí poznáte jej známe knižky *Neznášam, keď ma hladkajú po hlave*, *Písmenkovo* či *Bublinkové rozprávky*. Nielen o svojich knižkách nám prišla porozprávať, odpovedala na zvedavé otázky našich detí a absolvovala autogramiádu. Za stretnutie i ochotu ďakujeme a tešíme sa na ďalšie stretnutie ☺!

Katarína Dovinová, 6.C

Ludia a voda

Vedeli ste, že kvôli nedostatku alebo pitiu špinavej vody si voda vyžiada viac ako 4000 detských životov **každý deň**? Alebo napríklad v takej Ugande sa každé desiate dieťa nedožije svojich piatych narodenín?

V roku 2010 bola voda vyhlásená za jedno zo základných ľudských práv. No napriek tomu štatistiky UNICEF a Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) ukazujú, že neuveriteľných 768 miliónov ľudí k nej stále nemá prístup. Nie je to komické, keď si spomeniete koľko veľa druhov vody si môžeme vybrať, či už bez bubliniek, minerálne, ochutené... a tam nemajú ani len tu obyčajnú vodu.

Nedávno sa mi dostal do rúk jeden krátky film o deťoch v Ugande a keď som videla tie deti ako v mnohých rodinách, v mnohých školách nemajú čo piť, prišlo mi zle. Ja som ju doteraz vylievala a nevážila som si ju, nechcela som piť minerálnu vodu a ani kyselku, lebo mi nechutili. No odvtedy som zmenila názor a určite keď budem dospelá, veľmi rada im prispejem peniaze a navštívim ich. Bola by som rada, aby si tento film pozreli všetci ľudia.

Načo objavujeme život niekde vo Vesmíre, keď ho máme tu, v Afrike. Vyhadzujeme peniaze niekde, kde je to úplne zbytočné, a nehladáme na druhých, ktorí ich potrebujú a nemajú ani základné podmienky na život a to vodu, jedlo a ani obydlie. Nemôžu sa klasicky vzdelávať, lebo po prvé nemajú kde a chýbajú im učebnice, a po druhé nemajú dostatok ľudí, ktorí by ich učili.

A tak na záver by som vás chcela povzbudiť k tomu, aby ste chodili radi do škôl. Aby ste si vážili všetko, čo máte, a neohrňali nad tým nosom. Aby ste si vážili vodu, jedlo a hlavne svoju rodinu. To, že ste zdraví, šťastní, nie je samozrejmosť, a mnoho ľudí to nemá. A byť vďačný za všetko, čo máte, lebo iní to nemusia mať. Všetko, čo robíte, robte s ohľadom na druhých a nie len na seba. ☺

PS: „Všetka voda by nezmyla duševnú škvrnu na srdciach ľudí. Pamätajte na to!“

Sabina Chlebová, 9.A

Stretnutie bývalých zamestnancov

Pri príležitosti Dňa učiteľov usporiadala ZO OZ pri 4. ZŠ Veľkomoravská, v spolupráci s vedením školy, stretnutie dôchodcov, bývalých zamestnancov školy. Ako prejav úcty a vďačnosti každý z prítomných dostal kvietok z rúk detí. My sme toto milé podujatie navštívili, aby sme bývalým učiteľom – Olge Kobidovej, Márii Holéciovej a Eugenovi Schreiberovi položili pár zvedavých otázok.

Rozhovor s Olgou Kobidovou

Pamätáte si nejaké zážitky z vášho pôsobenia v našej škole?

Áno, koncoročné výlety boli nepísaným pravidlom. Naša škola mala prenajatú chatu, kde sme boli na tri dni. Boli to štvrtáci a veľmi chceli ísť chytať ryby do potoka. Ja som im povedala, že voda je studená a nachladnú, ale oni si nedali povedať. Spravili si čln, ale postavili ho z kaukazu, z ktorého robotníci postavili chatu. Kaukaz je veľmi ťažké drevo, na ktorom ešte ostali kusy betónu. Doniesli to k potoku a mysleli si, že budú splavovať potok, ale miesto toho sa prevrátili. Potom prišli celí mokří a povedali, že ten čln nie je dobrý.

Ste v kontakte so svojimi bývalými žiakmi?

Áno, som. Píšeme si aj sa stretávame. Vždy ma poteší, keď sa stretneme a podelíme sa o naše úspechy.

Aké predmety ste mali najradšej, keď ste boli v našom veku ?

Mala som rada výtvarnú výchovu, slovenský jazyk a matematiku a aj som to rada učila.

Myslíte si, že dnešní žiaci sú odlišní od tých, ktorých ste učili vy?

Nie, nemyslím si, len majú iné podmienky.

Všimli ste si nejaké zmeny v našej škole?

Rozhodne! Už to, že sú obnovené okná a celkový vzhľad školy je iný.

Odporučili by ste dnešným žiakom štúdium pedagogiky?

Ak majú radi deti, tak áno. Ten, kto k tomu nemá vzťah, tak sa trápi a pri ňom sa trápia aj deti.

Rozhovor s Máriou Holéciovou

Čo ste učili v našej škole?

Ja som tu učila 22 rokov biológiu a práce na pozemku.

Ako ste sa stali učiteľkou?

Najskôr som študovala na gymnáziu, no potom ma nepustili ďalej, lebo môj otec nebol v družstve. Tak som išla na rok do praxe, kde som robila úradníčku. Popri zamestnaní som vyštudovala vysokú školu pedagogickú a po 3 rokoch som sa stala učiteľkou.

Pamätáte si na svojich bývalých učiteľov?

Mali sme na gymnáziu pána profesora matematiky, ktorý mal takú dlhú palicu a keď nás vyvolal k tabuli a nevedeli sme, tak nás s tou palicou vyláčil.

Všimli ste si tu nejaké zmeny?

Áno, veľké. Máte oveľa lepšie podmienky než sme mali my. Treba si to aj vážiť.

S akými pocitmi sa vraciate do našej školy?

Vždy s dobrými.

Rozhovor s pánom Eugenom Schreiberom

Čo ste učili v našej škole?

Ja som robil toho veľa, ale tak napríklad: učil som biológiu, chémiu a mravnú výchovu, cimbalovku som mal, viedol som zbor a veľa iného.

Všimli ste si tu nejaké zmeny?

Áno, škola je krajšia.

Myslíte si, že my - dnešní žiaci - sa nejako líšime od vašich žiakov?

Ťažko povedať, ale dnes je väčšia voľnosť v školách a ja sám som bol zvyknutý na určitú disciplínu a vtedy sme sa dostávali do rozporu, no a dnes sa to rieši menej prísne.

Keby ste mohli, zasadli by ste opäť za katedru?

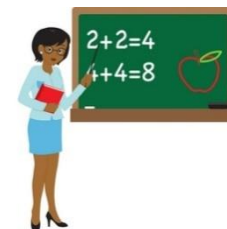
Keby som mala tie roky, tak áno, ale teraz už nie.

Myslíte si, že dnešní žiaci sú odlišní od tých, ktorých ste učili vy?

Sú hlučnejší, no majú viac vedomostí čo sa týka technickej stránky. Ale po citovej stránke sú chladnejší. No možno len my starší nie sme navyknutí na túto technickú dobu, kedy sa musíte predierať, aby ste sa uplatnili a my to niekedy považujeme za drzosť.

Odporučili by ste dnešným žiakom štúdium pedagogiky?

Odporučila, ale aby boli finančne viac ohodnotení, ako sme boli my. A aby boli trpezliví a mali radi deti, potom sú to spomienky na celý život.

Aké najlepšie zážitky sa Vám spájajú s učiteľským povoláním?

Tak hlavne na táboroch. Toto nebolo vtipné, ale bol som s deťmi na výlete, boli to deviataci a ja som im povedal, že sa budú stravovať sami. Oni si všetko doniesli, aby neumreli od hladu. V prvý deň, keď som prišiel, tak jeden chlapec mal rozrezanú ruku. Museli sme s ním ísť do nemocnice, kde ho ošetrili. A na druhý deň som prišiel a ďalší mal rozrezanú ruku. Tak takéto „veselosti“ sa mi stávali, ale boli aj pekné zážitky.

ŠKD – Týždeň dopravnej výchovy

O tom, že náš školský klub detí nezaháľa, svedčí množstvo príspevkov na našej internetovej stránke. Tento krát sme si posvietili na týždeň dopravnej prípravy detí, ktorý sa konal posledný aprílový týždeň v školskom klube. Táto aktivita prebehla v skupinách starších detí, v 4. a 5. oddelení pani Stanislavovej a Hrnčarikovej.

V pondelok k nám na základe pozvania zavítali pracovníci krajského dopravného inšpektorátu – Ľubjak a Zamborský. Pre veľmi zaujímavé a inšpirujúce otázky detí nakoniec z pôvodne plánovanej krátkej prednášky vyplnili celé popoludnie. Nechýbali tiež ani ukážky praktickej činnosti na cestách a deti mali možnosť vyskúšať mnohé veci, ku ktorým sa bežne nedostávame.

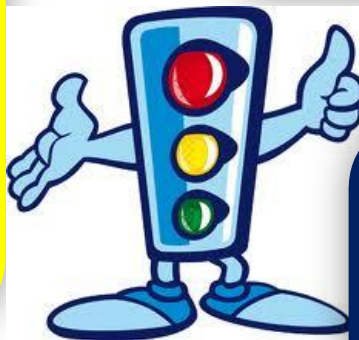
V utorok prebehla zábavná dopravná hra, kedy si deti vytvárali svoje vlastné dopravné značky a zápisníky s dopravnou tematikou.

V stredu sa uskutočnil dopravný kvíz s množstvom rôznych aktivít a na záver najlepšie deti získali pekné odmeny, na ktoré nám prispel ochotný sponzor.

Najviac sa však deti tešili na záver týždňa dopravnej výchovy, kedy mali možnosť vyskúšať si jazdu na motokárach. Aj v tomto zariadení vyšiel majiteľ zariadenia v ústrety deťom a ich účasť na prvej jazde uľahčil sponzorskou podporou.

Bc. Dagmar Stanislavová

Školská jedáleň

Stravujete sa v školskej jedálni? My áno a musíme objektívne skonštatovať, že v našej jedálni sa varí vynikajúco ☺! Nie v každej škole je to však tak a nie každému jedlo z jedálne chutí. Na Slovensku je viac ako 4 200 školských jedální. Tie sú pod štátnou kontrolou a nemôžu si variť len tak, ako sa im zachce. Aký má byť jedálny lístok? Prinášame prehľadnú tabuľku na jeden týždeň (5 stravovacích dní):

2x	mäso
1x	polomäso (napríklad plnená paprika)
1x	sladký múčnik
1x	slaný múčnik, zelenina

Každému rodičovi záleží na tom, aby strava jeho dieťaťa bola vyvážená, pestrá a chutná. Existujú ale potraviny, o ktorých prínose na náš organizmus sa dá prinajmenšom pochybovať. Dali by vám rodičia napríklad na desiatu hrst kociek cukru? Určite nie, a predsa vám ich dávajú v skrytej podobe. Napríklad

jedna Tatranka obsahuje až 4 kocky cukru a podobne je to aj s mnohými sladenými nápojmi. Spýtali sme sa našich kuchárov, aké potraviny vám chutia najviac.

Čo najradšej varíte?

No predsa to, čo deti najradšej jedia. Špagety s mäsom, mäso na prírodno s ryžou, perkelt s haluškami...

Ako sa vám pracuje v našej škole?

Len keby boli prázdne taniere, bolo by lepšie! Ale inak sme dobrý kolektív, preto sa nám páči. Jedine, že by deti mali menej chodiť do bufetu, aby na obed všetko zjedli.

Čo by ste zmenili v kuchyni, prípadne v škole?

Určite rozvrhy. Aby deti naraz nešli na obed a nebol dlhý rad. No a pri jedení má byť pokoj,

lebo deti jedia rýchlo, ponáhľajú sa a potom vyhadzujú celé jedlo.

Čo neradi varíte?

Vyprážené jedlá a koláče, ťažko sa to robí. K tomu ešte aj tie koláče deti vyhadzujú! A to sme si mysleli, že tie im budú chutiť.

A čo teda majú deti najradšej?

Na prvom mieste je určite francúzska polievka, na druhom šošovicová mliečna polievka. Ďalej obľubujú dukátové buchtičky, špagety, mäso prírodné s ryžou, perkelt s haluškami.

Fatima Redeková, 8.A, Katarína Dovinová, 6.C

Svet, v ktorom by som chcel vyrastať

Ako takmer každý chlapec v mojom veku si predstavujem, že budem žiť v modernom svete plnom technológií, vo svete neobmedzených možností, cestovať a spoznávať krajiny, ľudí a stretávať nových priateľov. Chcel by som bývať v modernom veľkom dome, mať vysnívanú prácu, ktorá by ma bavila a naplňovala, super auto, spokojnú a šťastnú rodinu a veľa kamarátov.

Uvedomujem si však, že na svete je množstvo detí aj dospelých, ktorí nemajú také šťastie ako ja a nežijú vo vyspelej krajine, kde je dostatok potravín, pitnej vody, možnosti vzdelávania a pracovných príležitostí. Viem, že na svete veľa detí trpí hladom a nedostatkom pitnej vody. Tieto deti nemajú možnosť chodiť do školy ako ja, aj keď priznávam, že škola mi niekedy lezie na nervy a nechce sa mi učiť. Myslím si, že tieto deti by si to so mnou radi vymenili. Taktiež si uvedomujem, že na svete je veľa krajín, v ktorých je vojna na dennom poriadku. Každý deň tam umiera veľa nevinných ľudí, ktorí nemôžu za spory, ktoré vznikajú na svete. Títo ľudia žijú v utrpení, boja sa o svojich blízkych, o svoje deti a o svoje domovy. My v Európskej Únii máme možnosť cestovať medzi krajinami bez obmedzenia a strachu o svoje životy. Nemusíme sa každý deň báť útokov a strelby. Mnoho konfliktov zasahuje už aj do európskych krajín. Preto sa nás táto téma tiež dotýka.

Takže ako by mal podľa mňa vyzerať svet, v ktorom by som chcel vyrastať? Bol by to hlavne svet bez vojen, nezmyselného zabíjania

a násilia, hladu a chudoby. V tomto svete by všetky deti mali pekné detstvo, možnosť chodiť do školy a hrať sa s kamarátmi. Nikto by sa nemusel báť o životy iných a ani o to že príde o domov alebo nebude mať čo jesť. Vymazal by som teroristov, zlodejov a nespravodlivých politikov. Taktiež by som vymazal všetky zlé choroby. Všetky krajiny by boli rovnako vyspelé, ľudia by sa správali pekne k sebe a tiež aj k prírode a zvieratám. Autá by boli iba na elektrinu, čím by neznečisťovali ovzdušie. Samozrejmosťou by bolo triedenie odpadu, recyklovanie a ochrana prírody. Bol by to samostatný vyučovací predmet na základných školách. V správach by dávali len samé pozitívne informácie a neexistovali by kriminálne noviny, pretože by neexistoval ani zločin.

V tomto svete by rodičia mali viac času na svoje deti, neboli by toľko v práci, nemali by veľa starostí a neboli by stále v strese. Slovo stres by som vlastne úplne vymazal. Rodičia by tiež dovolili byť deťom dlhšie na počítači a brali by to ako súčasť ich vzdelania a dôležitú prípravu na budúcnosť. Mohli by sme bez obáv cestovať po celom svete. Existoval by jeden univerzálny jazyk, ktorým by sme sa dorozumeli vo všetkých krajinách. Tento jazyk by sa vyučoval na všetkých školách. Tiež by som do tohto sveta pridal zopár technických vychytávkov, ktoré by nám uľahčovali život a prinášali zábavu.

Takto by teda vyzeral svet, v ktorom by som chcel vyrastať ja.

Výtvarný krúžok

V našej škole sa pravidelne každý štvrtok koná výtvarný krúžok s bývalým učiteľom našej školy, s pánom Popadákom. Naučíte sa tam rôzne výtvarné štýly a naberiete mnoho výtvarných schopností. Je to veľmi zaujímavý krúžok, keďže vždy pred začiatkom krúžku nám pán učiteľ zadá tému a my potom maľujeme a na konci krúžku mu hotové dielo odovzdáme. Ale nie vždy maľujeme iba na papier. Krúžok výtvarnej výchovy maľoval napríklad šachovnicu alebo „Človeče, nehnevaj sa!“ na školskom dvore, kde sa teraz môžu deti počas veľkej prestávky hrať a zabávať. Pánovi Popadákovi vďačíme aj za krásne vyzdobenú jedáleň alebo čítareň v našej škole jeho maľbami. Krúžok nemá vekové obmedzenie. Je pre každú vekovú kategóriu detí od 1. až po 9. ročník. Na konci roka sa naše úlohy vymenia a nemaľujeme my, ale maľuje iba pán učiteľ, pretože vždy na konci roka nám namaľuje portrét.

Takže ak radi kreslíte, všetci ste v budúcom školskom roku vítaní ☺!

Tvorivý kútik...

O tom, že máme šikovných žiakov, sa môžete presvedčiť aj v nasledujúcich riadkoch.
S peknými básňami prispeli do nášho časopisu Eliška Brezováková z 5.C a Vanda
Marcinková zo 6.B triedy.

Eiška Brezováková -Pani učiteľka

Naša pani učiteľka
nie je žiadna mučiteľka.
Je to dáma vyspelá,
krajšia ako vyleštená z taniera.

Určite Vás naučí všetko
a bude z Vás rýchlo vševvedko.
Pamätajte, milé deti,
tá novina svetom letí!

Stačí, keď sa budete dobre učiť
a za jednotky si budete určite ručiť.
Pamätajte, milé deti,
tá novina svetom letí!
Nebojte sa učiteľiek,
Nemajú nič z mučiteľiek!

Eliška Brezováková - Zimná krása

Keď sniežik zakryl všetky domy,
zbledli hneď i všetky stromy.
Vtáčiky zobkali zrnká
z ručne vyrobeného krmidielka.

Majú radi i oriešky, veľmi,
ani slaninkou nepohrdnú, ver mi!
Majú radi aj chlebič na kosť vysušený,
Ako keď deti idú na svah krásne biely.

Veď kto by takú zimu nemal rád?!
Keď zimná krása sa oblieka
do krásnych bielych šiat.
Tak týmto končím ako krásna biela vložka,
Ktorá je jedinečná a nikdy nemá konca.

Vanda Marcinková - Láska plná smútku

Ani nevidíš, ako trpím, keď ťa pri sebe necítim

Niekedy ťa chcem objímať a nikdy viac ťa
nepustiť ,

ale musím sa naučiť aj ja bez teba žiť .

Naša láska nebola pravá a ty si mi do života
toho veľa dával.

Bolí ma to viac ako si myslíš .

Vidím, aký si milujúci otec, ale stále je vo mne
tá istá bolesť .

Hľadám správnu odpoveď, ktorú sa chcem
dozvedieť.

Počúvam ich hlúpe reči a stále na mňa tá láska
kričí .

Idem po ulici plnej svetiel a zrazu anjel lásky
do mňa vletel .

Od neho tá sila nečakane prišla a až ku mne
nadol zišla .

Umieram po túhe s tebou žiť , ale niečo mi
nedovolí s tebou byť.

Anjel lásky kráča dlhou cestou okolo mňa s
nevšednou odpoveďou.

Miluj, pokiaľ môžeš a uvidíš, čo všetko dokážeš

To mi povedalo srdce a teraz je na dve
polovice .

Čakala som priveľa, ale nič som sa
nedozvedela .

Anjel je na druhej strane a ja čakám sama pri
pekelnej bráne .

Výtvarné práce

Táto rubrika v časopise nesmie chýbať! Aj teraz vám predstavujeme pekné diela a výtvarné práce našich žiakov. Len podotýkame, že všetky tieto práce sú výsledkom šikovných rúk našich žiačok – Lucie Pecháčkovej z 9.A a Nikolky Molnárovej z 5.C triedy. Len podotýkame, že Lucia Pecháčková vyhrala s touto kresbou súťaž venovanú 200.výročiu narodenia Ľudovta Štúra s názvom *Máme radi šťastné konce.*

Zabavte sa!

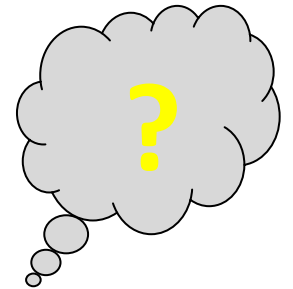
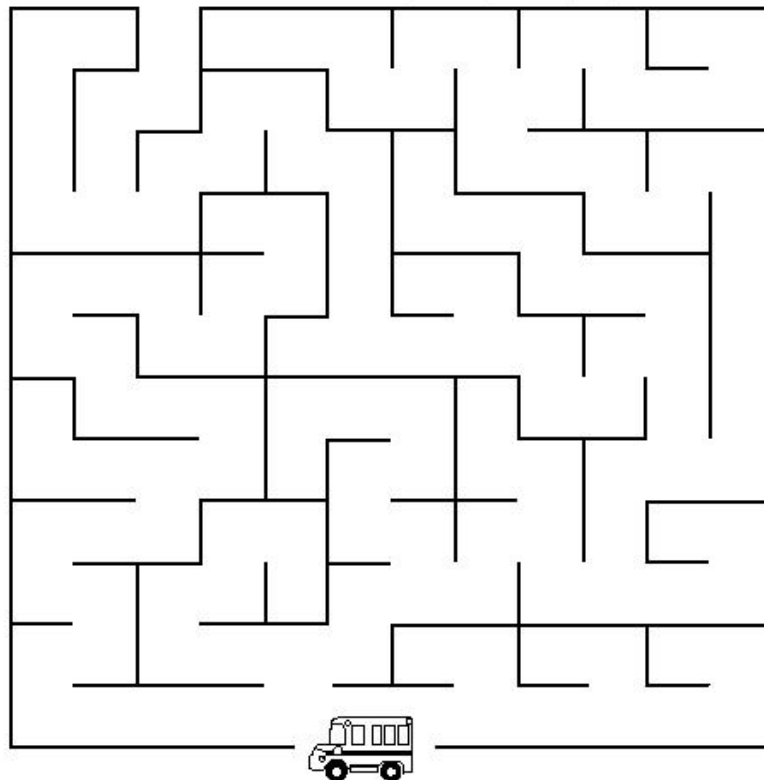

- pádlo*
- parazitizmus*
- pastila*
- pauza*
- pavla*
- pionier*
- pipeta*
- piplačka*
- pirát*
- písomníctvo*
- pitka*
- počasie*
- počet*
- podanie*
- podhubie*

- podpis*
- podraz*
- poézia*
- polep*
- polka*
- polom*
- predplatiť*
- prieľbeň*
- priestor*
- priestup*
- prievan*
- priorita*
- propelery*
- púder*
- punkt*

Pomôž deťom nájsť cestu k autobusu

Zasmejte sa

Hlasný rehot, pri ktorom vás až rozbolí brucho, tíši bolesť. Uvoľňuje totiž do organizmu chemické látky, ktoré pôsobia ako prirodzené anestetiká. Prinášame vám aspoň malú dávku humoru a veríme, že vám prinajmenšom zlepší náladu 😊.

Učiteľka v škole hovorí žiakom:

- Utvorte vetu so slovom Yeti!

Marienka:

- Yeti je veľký snežný muž.

Janko:

- Yeti žije v horách.

Móric:

- Yeti zima?

Pýta sa učiteľ v triede školy technického zamerania:

- Žiaci, ako by ste pomocou vody vyrobili svetlo?

Kdesi vzadu sa ktosi ozve:

- A čo takto umyť okná?

Pani učiteľka ukáže na obrázku zebra. Pýta sa detí, aké je to zvieratko. Nikto nevie, a preto napovedá:

- Z.....

Nikto nevie.

- Ze.....

Stále sa nikto nehlási.

- Zeb.....

Prihlási sa malý Móric a hovorí:

- Zeby to bol tiger?

Dvaja študenti na intráku fantazujú:

- Čo keby sme začali chovať prasa?
- Ti šibe? A čo ten smrad a špina?
- Však si zvykne.

„Tak, Jožko, predstav si, že na zemi pred tebou ležia dve vrecia. V jednom je rozum a v druhom sú peniaze. Ktoré si vyberieš?“ A Jožko na to: „To je jasné, to s peniazmi.“

„HA! Chyba!“ vykrikuje učiteľ, ja by som bral to s rozumom. A Jožko na to: „Pán učiteľ, každý berie to, čo mu chýba.“

Učiteľka angličtiny hovorí deťom:

- Ak si nejaké slovo po anglicky desať alebo dvadsaťkrát zopakujete, bude navždy vaše. Dievča v poslednej lavici si potichu vraví:

- Harry Potter, Harry Potter, Harry Potter...

- Synček, nevšimla si tvoja pani učiteľka, že som ti pomáhal s domácou úlohou?

- Nie, otecko len mi povedala, že som zo dňa na deň sprostší.

Pani učiteľka sa pýta žiaka:

-Ide auto z dediny A do dediny B rýchlosťou 180km/h. Druhé ide z dediny B do dediny A rýchlosťou 140km/h. Kde sa stretnú?

Žiak:

-Na dopravnom inšpektoráte.

Dvaja bežci sa míňajú v parku. Prvý zdvorilo:

- Som Novotný, maratón.
- Teší ma, Králik, hnačka.

Ja športujem len rekreačne. Vrhám tieň, pozerám do diaľky, skáčem do reči a leziem na nervy.

Babka číta rozprávku neposlušnej vnučke: - „Keď budeš zlá, zožerie ťa vlk ako Červenú čiapočku!“

- „Ale nezabúdaj, koho zožral prvého!“ uštipačne doloží vnučka.

Synček sa pýta otca:

- Ocko, kedy si Indiáni maľujú tvár?
- No, keď sa chystajú do boja.
- Tak si daj pozor na mamu, maľuje sa pred zrkadlom.

